

στικότητας, ἐν ἣ γίνεται ἐπίσης ἀξιόλογος χρῆσις καὶ τῶν μεθόδων τῆς προβολικῆς γεωμετρίας. Τέλος εἰς τὸ τέταρτον μέρος ὁ συγγραφεὺς ἀναπτύσσει ἐκτενῶς τὰς ἀπὸ τινων δεκαετηρίδων εἰσαχθείσας φωτοδιαγνωστικὰς μεθόδους εἰς τὴν ἔρευναν τῶν παραμορφώσεων ὡς καὶ τῶν τάσεων τῶν ὕλικων.

»Ὁ ἐκδοθεὶς πρῶτος τόμος μετὰ τοῦ ἐξαγγελλομένου δευτέρου ἀποτελοῦσιν οὕτως εἶπεῖν τὴν ἀναγκαίαν προπαίδειαν καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὴν *Τεχνικὴν Στατικὴν*, ἣτις θὰ ἀναπτυχθῇ περαιτέρω εἰς τρεῖς τόμους. Διακρίνεται δ' οὗτος διὰ τὴν σαφήνειαν, ἰδίᾳ δὲ τὴν εὐρύτητα τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως, μὴ παραλειπομένης συχνῆς παραπομπῆς εἰς ἔργα ἑλλήνων ἐπιστημόνων ἀσχοληθέντων εἰς τὰ ἀναπτυσσόμενα θέματα. Ἐπίσης δέον νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐνημερότης τοῦ συγγραφέως εἰς τὰς προόδους τοῦ ἐκτενοῦς κλάδου τῆς Στατικῆς ὡς καὶ τῶν βοηθητικῶν ἐπιστημῶν.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ὀφείλω μετ' εὐχαριστήσεως νὰ τονίσω τὴν σοβαρωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν, τὴν παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, τόσον διὰ τῆς συνεχοῦς δημοσιεύσεως τοῦ γνωστοῦ τῇ Ἀκαδημίᾳ περιοδικοῦ του «*Τεχνικὰ Χρονικά*», ὅσον καὶ διὰ τῶν ἐπιμελημένων ἐκδόσεών του, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκει καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα».

ΘΑΝΑΤΟΣ ΞΕΝΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ

Ὁ κ. **Κωνστ. Μαλτέζος**, ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐταίρου τῆς Ἀκαδημίας George Hellery Hale ἐν Pasadena, διαπρεποῦς ἀστρονόμου, καὶ πλέκει τὸ ἐγκώμιον τούτου διὰ τῶν ἑξῆς:

«Τῇ 22 παρελθόντος Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν ἐβδομήκοντα ἐτῶν ἐν Pasadena (τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν) ὁ ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας George Ellery Hale. Οὗτος γενόμενος καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας τοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1892 διωργάνωσε τῷ 1894 τὸ ἀστεροσκοπεῖον Jerkes, βραδύτερον δὲ τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ ὄρους Wilson, τοῦ ὁποίου διετέλεσε διευθυντὴς μέχρι τοῦ 1923. Ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐρευνῶν. Ἀπὸ τοῦ 1927 εἰργάζετο ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἐργαστηρίῳ, ἐν Pasadena. Διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ φασματοηλιογράφου καὶ τὰς μελέτας του ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀπλανῶν, τῆς φυσικῆς καὶ χημικῆς συστάσεως τοῦ Ἥλιου, διὰ τὰς σημαντικὰς ἀνακαλύψεις του ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν στροβίλων, τῶν μαγνητικῶν πεδίων καὶ τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, ὧν ὁ εἰκοσιδιετὴς κύκλος φέρει τὸ ὄνομά του, ἀπέκτησε παγκόσμιον φήμην.

»Τῷ 1895 ἱδρύσε τὸ περιοδικὸν *Astrophysical Journal*, ὅπερ ἀποτελεῖ διεθνῇ

ἐπιθεώρησιν τῶν φασματοσκοπικῶν καὶ ἀστροφυσικῶν ἐρευνῶν, συνέγραψε δὲ πλεῖστα συγγράμματα.

»Προτείνω ὅπως ἡ Ἀκαδημία ἀποστείλῃ συλλυπητήρια γράμματα τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.—*Les iodoplombacétates, nouveaux complexes mixtes**, par *Alex. Ch. Vournazos*.

Nous avons déjà prouvé¹ que les composés halogénés de plomb peuvent dans des circonstances définies former avec certaines molécules salines des systèmes complexes mixtes ou, comme nous les avons nommés, des composés *hétéroplexes*. Les recherches, que nous avons continuées depuis ce temps, ont été portées sur les réactions entre sels plombiques et différentes molécules organiques de caractère salin, ou en d'autres termes nous avons taché d'obtenir des hétéroplexes organométalliques, qui ne sont pas connus jusqu'à l'heure actuelle.

Les essais que nous avons exécutés dans ce but ont en effet démontré qu'il y a des sels des acides organiques monobasiques qui peuvent former des combinaisons d'addition avec les halogénures de plomb ou certains autres composés de ce métal. Nous exposerons aujourd'hui les résultats de l'action des acétates sur l'iodure de plomb.

Le milieu principal dans lequel nous opérons pour obtenir les complexes en question est l'alcool méthylique; il joue un rôle essentiel dans la marche de ces réactions mais il faudra l'employer aussi pur et anhydre que possible (p. ex. 99 %). L'iodure de plomb et aussi ses autres halogénures sont très peu solubles dans ce dissolvant en opposition aux acétates, aux iodoplombacétates et autres composés analogues, qui y sont plus ou moins solubles. Nous devons ajouter qu'avec les alcools supérieurs on ne peut plus observer les mêmes phénomènes. Par conséquent nous admettons que le méthanol exerce ici une action catalytique particulière. Si l'on introduit dans ce liquide une molécule d'iodure de plomb celle-ci exigera p. ex. six molécules d'acétate d'ammonium anhydre pour donner une dissolution lim-

* ΑΛΕΞ. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ.—Τὰ μολυβδιωδοξικά περίπλοκα.

¹ A. C. VOURNAZOS, Combinaisons des halogénures de plomb avec les sels organiques. *Praktika de l'Académie d'Athènes*, 11, 1936, p. 481.